

udtrykket Unionslisten, og det var egentlig meget bevidst, fordi jeg har det indtryk, at Enhedslisten består af så mange forskellige fraktioner ude på den yderste venstrefløj, som nu selv er gået ind i en union og har afgivet deres selvstændighed til Enhedslisten herinde for at få indflydelse. På mig virker det ligesom De Europæiske Fællesskaber, hvor vi siger: Hvordan får vi indflydelse? Det gør vi ved at gå sammen med andre og prøve at lave nogle spilleregler for, hvordan det skal foregå. Det skal så få mig til at svare på hr. Frank Aaens spørgsmål om, hvad er det for artikler, vi ønsker ændringer i.

Men det er egentlig ikke det afgørende. Det afgørende for os, når vi kigger på, hvad det er for en debat, vi har i dag, er regeringskonferencen i 1996. Det afgørende er, at vi har frie hænder til at få indflydelse på alle de emner, som bliver rejst i forbindelse med regeringskonferencen, og der kan vi jo allerede i Maastricht-Traktaten pille de artikler ud, som vi ved der rent faktisk skal være forhandlinger om. Og dér ønsker vi altså, at Danmark og den danske regering ikke på forhånd skal være bundet af nogle forbehold, som gør, at vi ikke får indflydelse på slutresultatet.

Når slutresultatet foreligger, er det klart, at så må vi gå ud til den danske befolkning og sige: Det her er forhandlingsresultatet, hvad siger I til det? Det er dér, det er vigtigt, at vi får en offentlig debat, hvor også befolkningen kan deltage, så vi får nogle signaler, inden debatten går i gang, om, hvad befolkningen føler på det her område. Så er jeg overbevist om, at vi kan få befolkningen til at slutte op om det endelige resultat og Danmark igen blive forhåbentlig fuldgyldigt medlem af det europæiske samarbejde. Det er det konservative mål, og det er derfor, vi er gået ind i debatten på den måde, som vi er i dag.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Hr. Frank Aaen spurte mig, om SF vil gå ind for undtagelser i relation til det indre marked. Det er da en total misforståelse at spørge på den måde!

Der er ingen som helst begrundelse for, at Danmark skulle prøve at undgå virkningerne af et indre marked, når det drejer sig om madsminke, sprøjtemidler osv., for realiteterne er jo, at også lande, der er tilknyttet det indre marked, har nøjagtig de samme betingelser uden at have indflydelsen. Det, der er interessant, er da ikke at få undtagelser i forhold til det indre marked;

det, der er interessant, er at underlægge det nogle miljø-, forbruger- og sundhedshensyn. Og det gælder, hvad enten det er danske forbrugere, tyske forbrugere eller engelske forbrugere.

Vi har faktisk en vis international tankegang, og vi ønsker ikke at deltage i Enhedslistens nationalistiske fremhæven af Danmarks problemer. Vi ønsker at lave en international linje og solidarisere os med mennesker i andre lande, der kæmper for miljø-, sundheds- og forbrugerhensyn. Det er trættende at skulle høre på, at hvis Danmark bare kan holde sig udenfor, så er alt godt ifølge Enhedslisten. Vi synes, det er en snæver nationalistisk linje, og det er dybt beklageligt, at det kun er Danmark, der er i fokus.

Vi er af den opfattelse, at når vi slås om tilsætningsstoffer i maden, så er det ikke danske interesser som helhed, der er tale om, for Danmark er – ligesom Italien – splittet mellem industriinteresser og forbrugerinteresser. Vi ønsker at samarbejde med andre lande i kampen mod storindustriens bestræbelser på at forringe vores miljø og sundhed, men dér har Enhedslisten åbenbart meldt fra.

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Steen Gade for den sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Jeg kunne lige få lyst til at supplere den sidste ærede taler med at sige, at hvis nordmændene stemmer nej her om nogle dage, så vil de stå med akkurat de samme problemer med hensyn til det indre marked, som hvis de stemmer ja. Forskellen vil være, at hvis de stemmer ja, er de med til at bestemme, hvordan det skal ændres. Det var bare stilfærdigt sagt til Enhedslisten – og ikke til Norge.

Så vil jeg svare hr. Frank Aaen – omend jeg ikke tror, jeg kan trænge igennem, for hr. Frank Aaen lyder jo stadig som rillen fra før afstemningen den 18. maj, altså den rille, der spiller, at vi har ikke fået noget, der er ingenting ændret. Der er kun at sige, at det, der blev sendt til folkeafstemning, var Maastricht-Traktaten samt Edinburgh-Afgørelsen, og det, som V og K nu sætter hele deres kraft ind på, er at få undtagelserne væk. Hvorfor vil de have dem væk? Er det, fordi de ikke tror, der er nogle?

Jeg vil godt sige til Enhedslisten: Prøv lige at tænke det igennem igen, for mon ikke det er, fordi der faktisk er nogle? Når man læser den,